

Παλληλισμοί μεταξύ γάμου και μοναχισμού

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Σωφρόνιος Αγιορείτης-Έσσεξ \(Σαχάρωφ\) / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

[Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ](#)

Δεν μπορώ να πω ότι χρειάστηκε να περάσω από την εμπειρία της «αποταγής», όταν αποφάσισα να ακολουθήσω τον μοναχισμό. Όταν άφηνα τον «κόσμο», δεν δοκίμασα εσωτερική πάλη με τον εαυτό μου, δηλαδή δυσκολία να αρνηθώ κάτι που με τραβούσε στην κοσμική ζωή. Τίποτε δεν απέρριπτα ούτε υποτιμούσα. Πήγα στο μοναστήρι, γιατί μου ήταν πνευματικά απαραίτητο να βρω μια τέτοια μορφή ζωής, στην οποία θα μπορούσα να δοθώ στον Θεό ολοκληρωτικά, δηλαδή με όλες τις σκέψεις, όλη την καρδιά, όλες τις φυσικές και ψυχικές δυνάμεις του είναι μου. Ωστόσο, αυτό δεν απέκλεισε κάποια περίοδο οδυνηρής πάλης ανάμεσα στην προσευχή και την εμπαθή αγάπη μου προς τη ζωγραφική. Η τέχνη ήταν για μένα η οδός προς τη γνώση του είναι. Έτσι αντιλαμβανόμουν την τέχνη, έτσι την ζούσαμε διεκδικούσε ολόκληρο, ακόμη και περισσότερο από «ολόκληρο». Χωρίς την πλήρη παράδοση του εαυτού μας στην τέχνη, αυτή δεν γίνεται ποτέ γνήσια, δηλαδή δεν μπορεί να οδηγήσει τον θεράποντά της πέρα από τα όρια του χρόνου

και του χώρου. Αυθεντικά καλλιτεχνικό έργο είναι μόνο εκείνο, που φέρει μέσα του στοιχεία του αιωνίου· έξω από αυτό παραμένει μόνο «διακοσμητικό» αντικείμενο των σπιτιών μας. Η σκέψη για το αιώνιο με συνόδευε από τα παιδικά μου χρόνια. Η προσευχή, βαθαίνοντας μέσα μου, με οδηγούσε με μεγαλύτερη δύναμη στην ψηλάφηση της αιωνιότητας. Και αυτή νίκησε.

Αργότερα ο μοναχισμός ([περισσότερα...](#))